

XEFATURA DO ESTADO

10903 *LEI 14/2002, do 5 de xuño, pola que se establecen axudas sociais ás persoas con hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas que desenvólvesen a hepatite C como consecuencia de teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, e outras normas tributarias. («BOE» 135, do 6-6-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O virus da hepatite C (VHC) foi identificado e descrito a mediados de 1989, pero ata o ano 1990 non se dispuxo dos medios técnicos adecuados para previla súa transmisión a través do sangue e produtos hemoderivados, en forma dun test de detección de anticorpos do VHC, que empezou a aplicarse con carácter obrigatorio en tódalas unidades de sangue ou plasma extraídas nos bancos de sangue, a teor do disposto na Orde do Ministerio de Sanidade e Consumo do 3 de outubro de 1990.

Por tanto, nestas circunstancias, as persoas afectadas por hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas estiveron expostas ó risco de contraer hepatite C, como consecuencia dos tratamentos periódicos que debían recibir con concentrados de factores de coagulación.

Debido a esta situación hai un determinado número de persoas, pertencentes a este colectivo, que resultaron contaxiadas, e desenvolveron a enfermidade da hepatite C, como consecuencia de tratamentos recibidos no sistema sanitario público, nun momento no que o estado da ciencia non permitía dispoñer de medidas oportunas para previr esta transmisión.

O prexuízo deste contaxio nas persoas afectadas de hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas é especialmente gravoso, non só polo elevado número de afectados, máis do 60 por cento, senón tamén polos efectos engadidos que supón a hepatite C nuns pacientes que previamente teñen un proceso crónico como o sinalado.

En resposta a esta situación, a Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, no seu artigo 80, dispón que estas persoas terán dereito a unha axuda social, para o que lle encomendou ó Goberno a elaboración do correspondente censo de afectados, así como a preparación dun proxecto de lei, no que se establezan as condicións e contía da axuda á que poderán acceder as persoas incluídas no mencionado censo.

Para a formación e elaboración deste censo, creouse una comisión xestora, regulada mediante a Orde do 21 de marzo de 2000, do Ministerio de Sanidade e Consumo, na que se integraron representantes dos afectados, das comunidades autónomas e da Administración xeral do Estado, así como especialistas na materia. Con carácter previo, e en desenvolvemento do disposto no artigo 80.2 da citada Lei 55/1999, mediante a Orde do 18 de xaneiro de 2000 procedeuse á constitución do comité técnico que había de determina-los criterios médicos para a inclusión dos posibles afectados no mencionado censo.

Ademais, mediante a Orde do 25 de maio de 2000 creáronse e reguláronse dous ficheiros con datos de carácter persoal, xestionados polo Ministerio de Sanidade e Consumo e referidos ó censo provisional e censo definitivo de afectados, co que se garantiu a debida confidencialidade deles, tal e como establece o artigo 80.1 da citada lei, en consonancia co artigo 5.1 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal. Igualmente, e en cumprimento dela, comunicóuselles ós interesados a existencia destes ficheiros, facilitándolle-la información precisa para que puidesen facer efectivo o exercicio dos dereitos de acceso, rectificación, cancelación e oposición.

O censo provisional, elaborado a partir dos datos subministrados polos centros sanitarios públicos, tal e como se establece no artigo 80.2 da Lei 55/1999, foi aprobado pola comisión xestora o 19 de xullo de 2000, e unha vez publicado e notificado ós interesados estableceuse un prazo de dous meses co fin de se poderen incorporar aquelas persoas non incluídas, logo de presentación das achegas documentais requiridas.

Finalmente, o censo definitivo de persoas con hemofilia e outras coagulopatías conxénitas que desenvolveron a hepatite C como consecuencia de teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no sistema sanitario público, foi aprobado o 21 de novembro de 2000 pola comisión xestora.

Corresponde agora, e en cumprimento do disposto no artigo 80.4 da mencionada Lei 55/1999, proceder a regula-las condicións e contía das axudas sociais ás que poden acceder as persoas incluídas no citado censo definitivo.

Por outra parte, na disposición adicional primeira, prevese que mediante desenvolvemento regulamentario se regule a posibilidade de que poidan percibi-las axudas previstas na lei, aquelas persoas que non figurando incluídas no censo definitivo previsto no artigo 80 da Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, se encontren nos supostos contemplados no citado artigo.

Xunto ás axudas económicas individuais que esta lei establece, o Ministerio de Sanidade e Consumo, dentro das competencias e liñas de actuación do departamento e con cargo ó seu orzamento ordinario, desenvolverá outras iniciativas tendentes a prestar un apoio especial ós afectados, facilitándolles información e favorecendo a investigación científica desta patoloxía.

Por último, coa finalidade de declara-la exención da mencionada axuda económica individual, a disposición derradeira primeira introduce as oportunas modificacións na Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.

Artigo 1. *Titularidade do dereito.*

1. Para os efectos desta lei, considéranse beneficiarios das axudas sociais que se determinan no artigo 2, as persoas hemofílicas ou con outras coagulopatías conxénitas que, tendo desenvolvido a hepatite C como consecuencia de recibiren tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, estean incluídas no censo definitivo previsto no artigo 80 da Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

2. No caso de faleceren as persoas incluídas no censo, poden percibi-la axuda social os fillos menores de idade e maiores incapacitados, por partes iguais, ou, en defecto deles, o cónxuxe non separado legalmente ou, se é o caso, a persoa que viñese convivindo co falecido de forma permanente con análoga relación de afecti-

vidade á do cónxuxe, durante polo menos os dous anos anteriores ó momento do falecemento, ou, no seu defecto, os pais das persoas falecidas.

Artigo 2. *Axudas sociais.*

Os beneficiarios terán dereito a percibir unha axuda económica, por unha soa vez, a tanto alzado, por importe de 18.030,36 euros (equivalentes a 3.000.000 de pesetas). A percepción desta axuda será compatible coa de calquera pensión pública que o beneficiario tivese dereito a percibir.

Artigo 3. *Solicitudes das axudas.*

1. Corresponderalle ó Ministerio de Sanidade e Consumo a tramitación, resolución e o pagamento das axudas que se establecen no artigo 2 desta lei.

2. As persoas que se consideren beneficiarias poderán solicitar, no prazo de catro meses, contados a partir da entrada en vigor do regulamento desta lei, a concesión das cantidades que lles puidesen corresponder.

3. Naqueles procedementos nos que non recaía resolución dentro do prazo legalmente previsto, entenderanse desestimadas as solicitudes.

4. A resolución estimatoria ou desestimatoria porá fin á vía administrativa, e contra ela poderase interpoñer recurso contencioso-administrativo.

5. Para acceder á axuda económica será necesaria a renuncia previa do exercicio de todo tipo de reclamacións por contaminación polo virus da hepatite C contra calquera das administracións públicas sanitarias e centros sanitarios vinculados ó Sistema Nacional de Saúde, ou o seu respectivo persoal.

6. Co fin de garanti-la correcta xestión das reclamacións por contaminación polo virus da hepatite C, o Ministerio de Sanidade e Consumo comunicarlles ás Administracións públicas sanitarias das comunidades autónomas as correspondentes renuncias previas e as resolucións de concesión das axudas previstas nesta lei.

7. Non poderán acceder á axuda económica os que obtivesen sentenza condenatoria contra calquera das administracións públicas sanitarias e centros sanitarios vinculados ó Sistema Nacional de Saúde por contaxio do virus da hepatite C.

Disposición adicional primeira. *Censo.*

Regulamentariamente contemplárase que poidan percibir as axudas mencionadas no artigo 2 desta lei as persoas hemofílicas ou con outras coagulopatías conxénitas que, tendo desenvolvido a hepatite C como consecuencia de recibiren tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, non figuren incluídas no censo definitivo previsto no artigo 80 da Lei 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, debido a circunstancias obxectivas e debidamente acreditadas.

Disposición adicional segunda. *Recursos financeiros.*

O Ministerio de Facenda habilitará os recursos necesarios para a execución desta lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación de normativa tributaria.*

A partir da entrada en vigor desta lei engádese unha nova letra s) ó artigo 7 da Lei 40/1998, do 9 de decem-

bro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, e outras normas tributarias, coa seguinte redacción:

«s) As axudas económicas reguladas no artigo 2 da Lei 14/2002, do 5 de xuño.»

Disposición derradeira segunda. *Facultade de execución.*

Autorízase o Goberno e os distintos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, para dicar cantas disposicións de aplicación e desenvolvemento desta lei sexan necesarias.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 5 de xuño de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno
en funcións,
MARIANO RAJOY BREY

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

10906 *ORDE PRE/1313/2002, do 3 de xuño, pola que se modifica a norma de calidade para o iogur ou iogurt destinado ó mercado interior, aprobada por Orde do 1 de xullo de 1987. («BOE» 135, do 6-6-2002.)*

A Orde do 1 de xullo de 1987 aprobou a norma de calidade para o iogur ou iogurt destinado ó mercado interior, sendo modificado, en parte, o contido da dita norma mediante Orde do 16 de setembro de 1994.

A evolución que durante os últimos anos se produciu no desenvolvemento de novos produtos, así como a crecente demanda de produtos semidesnatados, non regulados ata o momento en España no que se refire ó iogur, e a existencia no mercado de produtos que non requiren conservación polo frío, obtidos a partir do iogur mediante tratamento pola calor posterior á fermentación equivalente a unha pasteurización, que implica a inactivación das bacterias lácticas específicas, previstos ambos na lexislación doutros estados membros da Unión Europea, aconsellan modificar esta norma de calidade con obxecto de a adaptar ás novas esixencias do mercado, con pleno respecto ó concepto tradicional do iogur, fortemente arraigado en España, que inclúe a presenza de lactobacilos vivos.

Esta orde regula a denominación e outras indicacións da etiquetaxe dos iogures, con especial atención ós iogures que foron pasteurizados despois da fermentación, co fin de os diferenciar do iogur tradicional, asegurando tanto a correcta información dos consumidores como a leal competencia entre as empresas fabricantes.

No proceso de elaboración desta norma foron consultadas as comunidades autónomas e oídos os sectores afectados. Así mesmo, foi sometida a informe da Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria e conta co informe favorable da Secretaría de Estado de Comercio e Turismo.

Esta orde dítase en cumprimento do disposto no artigo 25.f) da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do